

چکیده

دانشمندان و صاحب نظران علم برای مقاصد و مفاهیم خاص و علمی اصطلاحاتی را بکار می‌برند. این اصطلاحات به مرور زمان پس از آنکه بسیاری از ادبا و بزرگان ادبیات فارسی بر علوم و فنون مختلف تسلط یافتند، وارد ادبیات و شعر شد. برای آفرینش و صورخیال در انتقال مفاهیم معانی شاعر و نویسنده از جمله منظومه‌های ادب فارسی که در آن می‌توان نمونه‌های گسترده و مختلفی از توصیف طبیعت را مشاهده کرد. این پژوهش با هدف بررسی اصطلاحات توصیف طبیعت در شعر شاعران گیلانی با روش توصیفی - تحلیلی و در پنج فصل تهیه و تنظیم شده است. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که در بین شاعران گیلانی مورد نظر، فرامرز محمدی‌پور بیش از دیگران به طبیعت و مظاهر طبیعت توجه داشته است. عبدالرضا رضایی از میان شاعران گیلانی مورد نظر در توصیف طبیعت موفق‌تر بوده است. همچنین در بین شاعران گیلانی مورد نظر، محمد عباسیه کهن نگاه جدیدتری به طبیعت داشته است. مظاهر طبیعت در اشعار این شاعر عبارتست از آسمان، آفتاب، باران، پرندگان، جنگل، چهارپایان، حیوانات وحشی، دریا، روز، شب، عناصر چهارگانه، فصول سال و گل است.

واژه‌های کلیدی: ادبیات، توصیف، طبیعت، شیون فومنی، فرامرز محمدی‌پور، عبدالرضا رضایی‌نیا، محمد عباسیه کهن.